

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument zasedanja

A7-0271/2013

17.7.2013

POROČILO

o izvajanju in vplivu ukrepov za energetska učinkovitost v okviru kohezijske politike
(2013/2038(INI))

Odbor za regionalni razvoj

Poročevalka: Mojca Kleva Kekuš

KAZALO

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
OBRAZLOŽITEV	15
MNENJE ODBORA ZA INDUSTRIJO, RAZISKAVE IN ENERGETIKO	17
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU	21

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o izvajanju in vplivu ukrepov za energetska učinkovitost v okviru kohezijske politike

(2013/2038(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 194 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
- ob upoštevanju člena 37 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
- ob upoštevanju člena 3 Pogodbe o Evropski uniji,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 z dne 11. julija 2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1260/1999,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1080/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o Evropskem skladu za regionalni razvoj in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1783/1999,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1084/2006 z dne 11. julija 2006 o ustanovitvi Kohezijskega sklada in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1164/94,
- ob upoštevanju Direktive 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o energetska učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/ES in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES,
- ob upoštevanju Direktive 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o energetska učinkovitosti stavb,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 3. marca 2010 z naslovom „Evropa 2020 – Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast“ (COM(2010)2020),
- ob upoštevanju poročila Komisije z dne 18. aprila 2013 z naslovom „Finančna pomoč za energetska učinkovitost stavb“ (COM(2013)0225),
- ob upoštevanju poglavja 5 (Evropska ločnica na področju čiste energije in energetske revščine) poročila Evropskega sindikalnega inštituta (ETUI) z naslovom „Benchmarking Working Europe 2013“ (Primerjalna analiza delovne Evrope 2013), Bruselj 2013,
- ob upoštevanju Direktive 2006/32/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2006 o učinkovitosti rabe končne energije in o energetska storitvah ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/76/EGS,
- ob upoštevanju svojega poročila z dne 30. aprila 2013 o socialnih stanovanjih v Evropski

uniji¹,

- ob upoštevanju poročila Sveta z dne 4. marca 2013 z naslovom „Izvajanje evropskega semestra – zbirno poročilo“ (6754/13),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 26. januarja 2011 z naslovom „Prispevek regionalne politike k trajnostni rasti v okviru strategije Evropa 2020“ (SEC(2011)0017),
- ob upoštevanju statistične žepne knjige Komisije iz leta 2012 z naslovom „Energetika EU v številkah“²,
- ob upoštevanju sporočila Evropske komisije z dne 16. decembra 2008 z naslovom „Kohezijska politika: naložbe v realno gospodarstvo“ (COM(2008)0876),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 19. oktobra 2006 z naslovom „Akcijski načrt za energetska učinkovitost: uresničitev možnosti“ (COM(2006)0545),
- ob upoštevanju posebnega poročila Evropskega računskega sodišča št. 21/2012 z naslovom „Stroškovna učinkovitost naložb kohezijske politike v energetska učinkovitost“³,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. marca 2009 o evropskem načrtu za oživitev gospodarstva³,
- ob upoštevanju poročila skupine KfW Research z naslovom „Impact on public budgets of KfW promotional programmes in the field of energy-efficient building and rehabilitation“ (Učinek programov spodbud skupine KfW na javne proračune na področju energetska učinkovite gradnje in prenove)⁴,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. januarja 2013 o vlogi kohezijske politike EU in njenih akterjev pri izvajanju nove evropske energetske politike⁵,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 8. marca 2011 z naslovom „Načrt za prehod na konkurenčno gospodarstvo z nizkimi emisijami ogljika do leta 2050“ (COM(2011)0112),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 24. maja 2012 o Evropi, gospodarni z viri⁶,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 18. aprila 2013 z naslovom „Kohezijska politika: Strateško poročilo 2013 o izvajanju programov v obdobju 2007–2013“ (COM(2013)0210),
- ob upoštevanju mnenja Odbora regij z dne 4. maja 2012 z naslovom „Energetska učinkovitost v mestih in regijah s poudarkom na razlikah med podeželskimi območji in

¹ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0246.

² http://ec.europa.eu/energy/publications/doc/2012_energy_figures.pdf.

³ Sprejeta besedila, P6_TA(2009)0123.

⁴ <https://www.kfw.de/migration/Weiterleitung-zur-Startseite/Homepage/KfW-Group/Research/PDF-Files/Energy-efficient-building-and-rehabilitation.pdf>.

⁵ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0017.

⁶ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0223.

mesti“¹,

- ob upoštevanju mnenja Odbora regij z dne 14. decembra 2011 z naslovom „Energetska učinkovitost“²,
- ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora z naslovom „Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o energetske učinkovitosti“³,
- ob upoštevanju dokumenta o politiki platforme MARIE/ELIH-MED z naslovom „Improving MED transnational cooperation answers to energy efficiency challenges in buildings“ (Izboljšanje rešitev za izzive na področju energetske učinkovitosti v stavbah v okviru mednarodnega sodelovanja MED),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 8. marca 2011 z naslovom „Načrt za energetske učinkovitost 2011“ (COM(2011)0109),
- ob upoštevanju priporočil projekta Strukturni in kohezijski skladi za naložbe v trajnostno energijo (SF Energy Invest) z naslovom „Practical recommendations to increase the share of sustainable energy investments in the upcoming SCF programming period 2014-2020“ (Praktična priporočila za povečanje deleža naložb v trajnostno energijo v prihodnjem programskem obdobju strukturnih in kohezijskih skladov 2014–2020)⁴,
- ob upoštevanju poročila, ki ga je Komisiji predložil inštitut Iseri Europa z naslovom „Expert evaluation network delivering policy analysis on the performance of Cohesion policy 2007-2013 – Synthesis of national reports 2011 – Renewable energy and energy efficiency of housing“ (Strokovna mreža ocenjevalcev za analizo uspešnosti kohezijske politike 2007–2013 – povzetek nacionalnih poročil 2011 – Obnovljivi viri energije in energetska učinkovitost v stanovanjskih objektih);
- ob upoštevanju zelene knjige Komisije z dne 27. marca 2013 z naslovom „Okvir podnebne in energetske politike do leta 2030“ (COM(2013)0169),
- ob upoštevanju študije podjetja Copenhagen Economics z naslovom „Multiple benefits of investing in energy efficient renovation of buildings“ (Številne prednosti vlaganja v energetske učinkovite prenove stavb)⁵,
- ob upoštevanju prispevka Komisije k zasedanju Evropskega sveta 22. maja 2013 z naslovom „Energetski izzivi in politika“,
- ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za regionalni razvoj ter mnenja Odbora za industrijo, raziskave in energetiko (A7-0271/2013),

---

¹ UL C 225, 27.7.2012, str. 52.

² UL C 54, 23.2.2012, str. 49.

³ UL C 24, 28.1.2012, str. 134.

⁴ <http://www.sf-energyinvest.eu/fileadmin/Dateien/Downloads/May2012-Recommendations.pdf>.

⁵ http://www.renovate-europe.eu/uploads/Multiple%20Benefits%20Study_Key%20Messages%20Brochure.pdf.

- A. ker večja energetska učinkovitost pomeni manjši vložek energije za isto raven gospodarske dejavnosti ali storitve¹;
- B. ker je spodbujanje energetske učinkovitosti določeno v členu 194(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) v kontekstu vzpostavitve in delovanja notranjega trga ter potrebe po ohranitvi in izboljšanju okolja;
- C. ker je doseganje energetske učinkovitosti za Komisijo in države članice glavna prednostna naloga, kot kaže eden od ciljev EU 2020 za povečanje energetske učinkovitosti za 20 %;
- D. ker je zmanjšanje porabe z energetske učinkovitostjo najbolj trajnosten način za zmanjšanje odvisnosti od fosilnih goriv, ki bi prispeval k zmanjšanju uvoza za približno 25 %;
- E. ker se velik del energije še vedno proizvaja iz ogljikovodikov, ki med zgorevanjem sproščajo toplogredne pline;
- F. ker lahko naložbe v energetske učinkovitost prinesejo evropskim regijam gospodarske, družbene in okoljske donose;
- G. ker je mogoče s pravočasnim in stroškovno učinkovitim izvajanjem direktive o energetske učinkovitosti občutno znižati porabo energije, zmanjšati odvisnost od uvoza fosilnih goriv, ustvarjati nova delovna mesta, zagotavljati socialno varstvo in izkoreniniti energetske revščine;
- H. ker je bilo v sedanjem programskem obdobju 2007–2013 iz proračuna za kohezijsko politiko 5,5 milijarde EUR namenjenih za energetske učinkovitost, soproizvodnjo in upravljanje z energijo;
- I. ker Komisija v svojem zadnjem poročilu² ugotavlja, da je bilo do konca leta 2011 za specifične projekte za energetske učinkovitost dodeljenih skoraj 3,8 milijarde EUR, vključno z obnovljivimi skladi, kar pomeni 68-odstotno stopnjo izvrševanja; ker je v poročilu tudi navedeno, da stopnja izvrševanja v Uniji ni enakomerna;
- J. ker je Svet v zbirnem poročilu iz marca 2013³ med dejavnike, ki negativno vplivajo na razvoj energetske učinkovitosti, uvrstil nezadostne informacije in finančne spodbude, premajhno prepoznavnost ukrepov energetske učinkovitosti in neustrezno izvajanje veljavne zakonodaje, ter opomnil, da so ti dejavniki bolj praktični kot regulativni;
- K. ker najmanjši znesek za financiranje projekta iz sklada evropske pomoči, namenjene področju energije na lokalni ravni (ELENA), znaša 50 milijonov EUR, iz programa Inteligentna energija pa najmanjši znesek presega 6 milijonov EUR, kar je več, kot se nameni za mnoge projekte v majhnih in podeželskih skupnostih;

---

¹ Sporočilo Komisije o akcijskem načrtu za energetske učinkovitost: uresničitev možnosti (KOM(2006)0545).

² Poročilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu o finančni pomoči za energetske učinkovitost stavb, COM(2013) 0225, 18. april 2013.

³ 6754/13 Zbirno poročilo Sveta: Izvajanje evropskega semestra, 4. marec 2013.

Splošne pripombe

1. poudarja, da lahko stroškovno učinkovito izboljšanje energetske učinkovitosti v sedanji krizi, pri čemer Unija z uvozom pokriva več kot 50 % svojih potreb po energiji, pomembno prispeva h krepitvi konkurenčnosti EU, ustvarjanju delovnih mest in rasti na lokalni in regionalni ravni ter je lahko v boju proti podnebnim spremembam in visokim energetskim stroškom možnost, ki je ugodna za vse;
2. podpira zavezo EU, da bo do leta 2020 uresničila cilj povečanja energetske učinkovitosti za 20 %; poudarja, da bi lahko države članice s pravočasnim in pravilnim izvajanjem direktive o energetske učinkovitosti in njenih instrumentov v skladu z razmerami v posamezni državi spet začele uresničevati 20-odstotni cilj; zato jih poziva, naj si močneje prizadevajo za doseg cilja EU 2020 ter utrejo pot nadaljnjim prihrankom po tem datumu;
3. ugotavlja, da bi lahko evropski strukturni in investicijski skladi pripomogli k spodbujanju zasebnih naložb v energetske učinkovite proizvode, načine prevoza, zgradbe, industrijo ter delo in storitve, vključno s storitvami energetske učinkovitosti, in pomagali zmanjšati javne izdatke za energijo, s tem pa izboljšali uporabo javnih sredstev; pozdravlja predlagano prednostno obravnavo energetske učinkovitosti v poglavju o energetskih raziskavah v okviru Obzorja 2020;
4. poudarja, da izkušnje v sedanjem obdobju financiranja kažejo, da ni mogoče v celoti izkoristiti sredstev iz evropskih strukturnih in investicijskih skladov, namenjenih za energetske učinkovitost. zato poudarja, da je treba poskrbeti, da bodo lokalni in regionalni organi v finančnem okviru za obdobje 2014–2020 (v katerem je delež sredstev, namenjenih za energetske učinkovitost, večji kot prej) lažje dostopali do teh sredstev;
5. poudarja, da bi morale države članice uporabo evropskih strukturnih in investicijskih skladov za energetske učinkovitost razumeti kot priložnost za naložbe z velikim učinkom vzvoda in ne kot strošek; poziva Komisijo, naj dodatno preuči pravila o državni pomoči, da se poleg evropskih naložb omogoči več nacionalnih sredstev za energetske učinkovitost;
6. poudarja pomen kohezijske politike in njej dodeljenih finančnih sredstev za popoln razvoj pametnih omrežij in inteligentnih mrež, ki povečujejo učinkovitost energetskih sistemov v vseh regijah ter zmanjšujejo porabo energije in energetske izgubo;
7. poudarja, da morajo imeti lokalni in regionalni organi ustrezne pristojnosti in dolžnosti v zvezi z izvajanjem ciljev energetske učinkovitosti, pa tudi v zvezi z dobavo in porabo energije;
8. poziva Komisijo, naj izboljša pravno varnost v zvezi s predpisi za regionalno državno pomoč za izgradnjo socialnih stanovanj v skladu s standardi energetske učinkovitosti in naložbe v trajnostne zgradbe in energijo;
9. opozarja, da po nekaterih znanstvenih raziskavah skoraj 9 % državljanov EU, Norveške in Švice (52,08 milijona ljudi) v letu 2010 ni moglo ustrezno ogrevati svojih domov; ugotavlja, da je energetska revščina posebej huda v novih državah članicah in je v večini primerov posledica slabo izoliranih domov; poziva Komisijo, naj podrobno preuči

povezave med spodbujanjem energetske učinkovitosti, energetske revščino in ranljivimi potrošniki; poudarja, da se morajo prihranki, doseženi z ukrepi za energetske učinkovitost, odraziti na računu za končne porabnike, ki bi morali biti nižji;

10. poudarja, da v nekaterih gospodarskih sektorjih, kot sta gradbeništvo in promet, še niso uspešno izkoristili možnosti za energetske učinkovitost in da bi morala sredstva, dodeljena iz strukturnih skladov ali kohezijskega sklada, ter druge oblike naložb v večjo energetske učinkovitost prispevati k povečanju zaposlitvenih možnosti v teh sektorjih;
11. poudarja, da je treba pri gradnji in obnovi socialnih stanovanj upoštevati uresničevanje ciljev in standardov energetske učinkovitosti; ob upoštevanju načela subsidiarnosti poziva države članice in vse deležnike, naj socialna stanovanja upoštevajo v nacionalnih programih reform in pri oblikovanju strateških prednostnih nalog v okviru partnerskih sporazumov v prihodnjem programskem obdobju 2014–2020; v zvezi s tem opozarja države članice na določbe iz člena 20 Direktive 2012/27/EU o energetske učinkovitosti;
12. priznava, da je ena največjih ovir pri uresničevanju prihrankov energije na lokalni in regionalni ravni potreba po vnaprejšnjih naložbah; je prepričan, da je treba pri vsakem ukrepu, sprejetem na ravni EU, ustrezno upoštevati posledice za občine in regije ter njihove proračunske omejitve; zato priporoča, da se pri oblikovanju razvojnih smernic na področju energije v posvetovanja vključujejo lokalni in regionalni predstavniki ter da se zagotovi finančna podpora za programe na lokalni in regionalni ravni, povezane z uporabo obstoječih virov energije;
13. opozarja, da je Parlament že sprejel poročilo o vlogi kohezijske politike EU in njenih akterjev pri izvajanju nove evropske energetske politike ter da to poročilo zajema tudi vprašanja energetske učinkovitosti;

Programsko obdobje 2014–2020 in zakonodajne spremembe

14. ugotavlja, da glavni cilj kohezijske politike ostaja zmanjševanje gospodarskih, socialnih in teritorialnih razlik med regijami, ter meni, da politika za boljšo energetske učinkovitost ne bi smela ovirati uresničevanja omenjenega cilja; poudarja, da nekatera izmed najrevnejših območij EU morda zahtevajo drugačne prednostne naloge in najprej potrebujejo vlaganja na drugih področjih; poudarja, da sta prilagodljivost in decentralizirano upravljanje sredstev na lokalni ravni glavni prednosti kohezijske politike;
15. opozarja na spremembo uredbe o Evropskem skladu za regionalni razvoj (ESRR) iz leta 2009 glede energetske učinkovitosti, po kateri v vseh delih EU obstaja upravičenost do podpore tudi za stanovanja z zgornjo mejo 4 %; ugotavlja, da ta politika ni imela za posledico občutnega povečanja sredstev, namenjenih temu cilju, kar je rezultat poznih sprememb določb, in sicer sprememb operativnih programov, ki so bile izvedene med programskim obdobjem; ugotavlja, da so nekatere države članice zavrnilo to možnost, v drugih pa je bilo opaziti precejšnjo medsebojno odvisnost med nizkim črpanjem sredstev in šibkimi upravnimi funkcijami, ker sprememba ni bila podprta z novimi dodatnimi sredstvi EU; poudarja, da je pred novim programskim obdobjem 2014–2020 in med njim pomembna pravna jasnost ukrepov, povezanih z energetske učinkovitostjo;
16. pozdravlja nove možnosti, ki jih ponujata ESRR in Kohezijski sklad v programskem

obdobju 2014–2020, in njuno pomembnejšo vlogo pri uresničevanju ciljev energetske učinkovitosti; podpira predvsem prihodnjo vlogo finančnih sredstev v okviru kohezijske politike v celotnem sektorju zgradb, vključno s stanovanji;

17. poziva države članice, naj v okviru operativnih programov uvedejo preproste in nebirokratske postopke za uporabo sredstev, namenjenih za izboljšanje energetske učinkovitosti v gospodinjstvih;
18. poziva države članice, naj zagotovijo, da se občinskim organom z decentralizacijo omogoči neposreden dostop do sredstev za energetske učinkovitost gospodinjstev;
19. potrjuje izid pogajanj o uredbi o ESRR glede namenskega minimalnega deleža, ki se bo uporabil za posebne tematske cilje v posameznih kategorijah regij, kar zagotavlja povečanje sredstev za energetske učinkovitost in obnovljive vire energije; opozarja, da so ambiciozni minimalni deleži bistveni za lažjo mobilizacijo lokalnih akterjev in pomagajo ustvarjati trdne, dolgotrajne programe;
20. pozdravlja predlog Komisije za razširitev uporabe inovativnih finančnih instrumentov v programskem obdobju 2014–2020 na vse tematske cilje, vključno z energetske učinkovitostjo;
21. podpira predloge Komisije za poenostavitev evropskih strukturnih in investicijskih skladov v programskem obdobju 2014–2020; meni, da bi zaključek pogajanj o uredbi o skupnih določbah moral imeti za posledico uspešno izvedbo financiranja iz več skladov, kar bi zelo koristilo projektom na področju energetske učinkovitosti;
22. pozdravlja napredek v zvezi s partnerskimi sporazumi, dosežen pri pogajanjih o uredbi o skupnih določbah; zato poziva države članice in organe upravljanja, naj pri pripravi operativnih programov sodelujejo s strokovnjaki na področju energetske učinkovitosti, da bi dobro izkoristili ta mehanizem;
23. spodbuja države članice, naj utrdijo povezave med nacionalnimi akcijskimi načrti za energetske učinkovitost in operativnimi programi, da bi evropski strukturni in investicijski skladi postali del celovite strategije, hkrati pa odgovarjali teritorialnim potrebam; poudarja, da bi moral biti glavni cilj energetske učinkovitosti energetska neodvisnost na regionalni in lokalni ravni;
24. meni, da bi morali ukrepi EU podpirati energetske učinkovitost v fazah proizvodnje, distribucije in porabe; ugotavlja, da se sredstva kohezijske politike, namenjena energetiki, trenutno porabljajo pretežno za obnovljive vire energije¹, doseči pa bi bilo treba boljše ravnotežje, da bi se večji delež sredstev usmerjal v projekte energetske učinkovitosti;

---

¹ Poročila, ki ga je Komisiji predložil inštitut Ismeri Europa z naslovom „Expert evaluation network delivering policy analysis on the performance of Cohesion policy 2007-2013 – Synthesis of national reports 2011 – Renewable energy and energy efficiency of housing“ (Strokovna mreža ocenjevalcev za analizo uspešnosti kohezijske politike 2007–2013 – povzetek nacionalnih poročil 2011 – Obnovljivi viri energije in energetska učinkovitost v stanovanjskih objektih); http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/evaluation/pdf/eval2007/expert_innovation/2011_synt_rep_en.pdf

25. poudarja, da lahko preveč specifikacij in zavezujoči cilji v zvezi z uresničevanjem ciljev na področju energetske učinkovitosti povečajo izdatke regionalnih in lokalnih oblasti pri izvajanju teh ukrepov in naložijo dodatne stroške potrošnikom;
26. poudarja pomen vključitve razsežnosti energetske učinkovitosti v strategije za raziskave in inovacije za pametno specializacijo, ki jih bodo morale države članice in regije pripraviti za dostop do sredstev za inovacije v okviru prihodnje kohezijske politike;
27. še enkrat opozarja države članice na pomen dovolj obsežnega proračuna za večletni finančni okvir 2014–2020, v katerem kohezijska politika lahko spodbuja in mora spodbujati okrevanje;

Večja ozaveščenost in pomen širjenja informacij

28. poziva Komisijo, naj še izboljša kakovost in posredovanje praktičnih informacij o vprašanih energetske učinkovitosti, ki so na voljo lokalnim in regionalnim oblastem, zlasti glede donosov naložb v energetske učinkovitost ter najboljših metodologij, standardov in finančnih spodbud ter ponudnikov ustreznih storitev, vključno s pogodbenim zagotavljanjem prihranka energije; ugotavlja, da so v mnogih regijah in državah članicah težave s pomanjkanjem podjetij za energetske storitve, kar bi lahko vplivalo na črpanje sredstev za energetske učinkovitost;
29. poudarja, da je pomanjkanje podrobnih informacij o značilnostih obstoječih stavb na regionalni ravni velika ovira za nacionalne in regionalne oblasti pri oblikovanju strategij in načrtov; opozarja na zahteve za navajanje teh informacij, kot so predvidene v Direktivi 2012/27/EU, in prosi, naj se to dokonča tudi na regionalni ravni ter da na voljo javnosti;
30. spodbuja organe upravljanja, naj izboljšajo razpoznavnost operativnih programov in možnosti za potencialne upravičence do ponujenih projektov na področju trajnostne energije; predlaga, da se to naredi z vzpostavitvijo nacionalnih spletnih mest, platform ali baz podatkov za potencialne upravičence in deležnike, organizacijo delavnic in dogodkov, namenjenih informiranju ciljnih skupin, ter s pomočjo ukrepov za izboljšanje razpoznavnosti in dostopnosti obstoječih spletnih virov (kot sta spletni portal Build up in priročnik SF-Energy Invest);
31. spodbuja organe upravljanja, naj v programskem obdobju 2014–2020 podprejo integrirane projekte s celostnim pristopom k energetske učinkovitosti na teritorialni ravni, zlasti uporabo novih orodij za strateško načrtovanje, kot so celostne teritorialne naložbe, in z vključitvijo obstoječih pobud, kot je pakt županov, da bi pomagali oblikovati celovite načrte; spodbuja Komisijo in države članice, naj uporabijo hitri pristop k financiranju vlog organov, ki so podpisniki pakta županov in v celoti izvajajo njegove zahteve;
32. pozdravlja letno konferenco v okviru dneva odprtih vrat in številne posvete, namenjene lokalnim in regionalnim projektom za energetske učinkovitost; predlaga, da bi Komisija, države članice in organi upravljanja nadgradile to prireditev z vzpostavitvijo platforme za izmenjavo informacij, ki bi spodbujala prepotreben dialog in izmenjavo najboljših praks pri izvajanju in upravljanju projektov energetske učinkovitosti, ki se financirajo iz evropskih strukturnih in investicijskih skladov;

Krepitev zmogljivosti in tehnična pomoč

33. poziva države članice, naj sledijo priporočilom Komisije¹ in povečajo krepitev zmogljivosti, pri tem pa uporabijo sredstva za tehnično pomoč, da bi tako lokalni in regionalni akterji ter akterji civilne družbe učinkoviteje sodelovali pri oblikovanju regionalnih in lokalnih strategij s področja energije;
34. ugotavlja, da prehod na energetske učinkovite tehnologije zahteva nova znanja in spretnosti ter okoljsko ozaveščeno poklicno izobraževanje in posebno usposabljanje v gradbenem in številnih drugih sektorjih; zato spodbuja države članice, naj nadaljujejo z uporabo sredstev za zagotovitev tehnične pomoči na vseh ravneh (kot na primer s pomočjo instrumenta ELENA); nadalje poziva države članice, naj uporabijo evropske strukturne in investicijske sklade za prekvalifikacijo in dodatno usposabljanje delavcev za nova delovna mesta v nizkoogljičnem gospodarstvu ter preprečijo pomanjkanje usposobljenih delavcev v tem sektorju;
35. poudarja, da imata pobudi JESSICA (Skupna evropska podpora za trajnostne naložbe v mestna območja) in ELENA za naložbe v trajnostne energetske vire na lokalni ravni nekaj pozitivnih učinkov, saj mestom in regijam pomagata pri uvajanju izvedljivih naložbenih projektov na področju energetske učinkovitosti, ter poziva k promociji teh pobud;
36. spodbuja k nadaljnji upravni podpori za lokalne in regionalne organe, da se jim pomaga pri združevanju majhnih in srednje velikih projektov energetske učinkovitosti, ki sami sicer ne bi dosegali minimalnega finančnega praga za dostop do financiranja po programih ELENA, JESSICA in Inteligentna energija; opozarja države članice in Komisijo, da majhna in srednje velika mesta ter podeželske skupnosti pogosto nimajo potrebnih upravnih zmogljivosti za polno uporabo novih finančnih instrumentov;
37. poudarja, da je dostop do strukturnih skladov in kohezijskega sklada otežen zaradi birokracije in pomanjkanja jasnih postopkov, kar akterje, ki najbolj potrebujejo sredstva iz teh skladov, odvrača od tega, da bi zaprosili zanje; zato podpira poenostavitev pravil in postopkov, odpravo birokratskih ovir in večjo prilagodljivost pri dodeljevanju teh sredstev na ravni EU in na nacionalni ravni; meni, da bo poenostavitev prispevala k učinkovitemu dodeljevanju sredstev, višji stopnji črpanja, manjšemu številu napak in krajšim obdobjem izplačila, najrevnejšim državam članicam in regijam pa omogočila, da bodo lahko v celoti izkoristile finančne instrumente, ki so namenjeni zmanjšanju razlik med regijami in državami; meni, da je treba doseči ravnovesje med poenostavitvijo in stabilnostjo pravil in postopkov;

Vloga finančnih instrumentov

38. poudarja, da je lahko kombinacija subvencij in finančnih instrumentov uspešen in inovativen pristop k pritegnitvi zasebnih finančnih sredstev, ustvarjanje novih modelov javno-zasebnih partnerstev in širjenje inovacij; poudarja pomen privabljanja zasebnih vlagateljev iz EU in tretjih držav za energetske učinkovitost;

---

¹ Sporočilo Komisije z dne 26. januarja 2011 z naslovom „Prispevek regionalne politike k trajnostni rasti v okviru strategije Evropa 2020“ (SEC(2011)0017),

39. opozarja, da prizadevanja za pridobitev finančnih sredstev za naložbe v projekte na področju energetske učinkovitosti pogosto ovirajo tržne in regulativne ovire ter ovire v zvezi z zaupanjem, na primer visoki vnaprejšnji stroški za vlagatelje in težave z natančno napovedjo možnosti za prihranek energije; poziva države članice, naj poiščejo ustrezne načine za spodbujanje naložb v energetske učinkovitost v gospodinjstvih;
40. z zaskrbljenostjo poudarja, da je sedanja gospodarska in finančna kriza državam članicam močno otežila zagotavljanje potrebnih finančnih sredstev za sofinanciranje programov kohezijske politike, povezanih z energetske učinkovitostjo; meni, da je zato bistveno, da se poiščejo novi inovativni načini financiranja projektov na področju energetske učinkovitosti, tudi s strani zasebnega sektorja;
41. se zaveda, da Komisija podpira večjo vlogo novih in inovativnih finančnih instrumentov v programskem obdobju 2014–2020; poudarja, da je nepravčasna izvedba in pravna nejasnost precejšnja težava za države članice, pa tudi za druge deležnike, ki sodelujejo pri upravljanju teh instrumentov; poziva Komisijo, naj nemudoma predstavi predloge za standardne finančne instrumente, ki bodo na voljo v podporo ukrepom za energetske učinkovitost;
42. poziva države članice, naj si izmenjujejo najboljšo prakso pri oblikovanju nacionalnih skladov za energetske učinkovitost, pri čemer bo mogoče evropske strukturne in investicijske sklade uporabiti kot lastniške prispevke ali podobno in bodo usklajeni z dodatnimi viri financiranja iz zasebnega sektorja;
43. poziva Komisijo, naj še izboljša usmerjeno finančno podporo Evropske investicijske banke (EIB), Evropske banke za obnovo in razvoj (EBOR), Razvojne banke Sveta Evrope (CEB) in Evropskega sklada za energetske učinkovitost (EEEF) za projekte na področju energetske učinkovitosti; poziva EIB, Razvojno banko Sveta Evrope in EBOR, naj oblikujejo skupno delovno skupino, ki bo preučila alternative za nove finančne instrumente, ki bi bili na voljo državam članicam skupaj z njihovimi nacionalnimi skladi za energetske učinkovitost ali pa prek njih, da se spodbudijo dodatne naložbe iz zasebnega sektorja;
44. poudarja, da mora dodeljevanje sredstev temeljiti na načelih sorazmernosti ter stroškovne in gospodarske učinkovitosti in ne sme povečati upravnih bremen;

Podnebne, geografske in konkurenčne razmere

45. poudarja pomen redne presoje, ali so ukrepi in zahteve za energetske učinkovitost še ustrezni glede na podnebne razmere, vpliv konkurenčnosti na industrijo in MSP ter vplive cen energije v različnih državah članicah in regijah; poziva Komisijo, naj to skrbno pretehta pri pripravi sklopa kazalnikov uspešnosti;
46. poudarja, da je treba upoštevati tudi posebne geografske značilnosti najbolj oddaljenih regij glede energetske učinkovitosti, da bi bolje izkoristili naravne vire, ki izhajajo iz njihove otoške lege (geotermalna, sončna in vetrna energija ter energija morja);
47. podpira napredek programa MARIE pri določanju sredozemske strategije za izboljšanje energetske učinkovitosti stavb; v zvezi s tem poziva države članice na območju

Sredozemlja, naj posredujejo najboljše prakse, da se pripravi stroškovno kar najbolj učinkovit model za južno Evropo; poziva k oblikovanju podobnih programov v drugih evropskih regijah, predvsem v osrednji Evropi; meni, da bi se za najbolj oddaljene regije lahko izvajala podobna strategija, zlasti ker je večina teh regij, čeprav ne vse, v tropih;

Kazalniki in merila

48. poziva države članice, naj si zastavijo zahtevne cilje, s katerimi bodo zagotovile, da bodo javne zgradbe in stavbe, ki služijo drugim namenom, izpolnjevale najvišje standarde glede energetske učinkovitosti, kot je določeno v Direktivi 2010/31/EU, ter naj zanje uveljavijo tudi energetske certifikacije kot standardni postopek;
49. poziva Komisijo, naj pojasni skupne kazalnike energetske učinkovitosti v kohezijski politiki, ki naj bi jih uveljavile in uporabljale države članice v programskem obdobju 2014–2020;
50. poziva Komisijo, naj pri določanju stroškov naložb, povezanih z ustvarjanjem prihranka ene kWh, za vsako državo članico ali regijo ustrezno upošteva gospodarske, geografske in socialne razmere;
51. poziva Komisijo, naj nemudoma in v tesnem posvetovanju z državami članicami in regijami oblikuje smernice za presojo projektov na področju energetske učinkovitosti, ki bodo lahko podlaga za vzpostavitev mehanizma za oceno, spremljanje in preverjanje projektov ter za določitev stroškovne učinkovitosti;
52. poziva države članice, naj za projekte energetske učinkovitosti uporabijo kazalnike uspešnosti, kot so določeni v prilogi k uredbi o ESRR, ter pregledna merila za izbor projektov in standardne stroške naložb na enoto energije, ki naj bi se prihranila, ter pri tem določijo najdaljšo sprejemljivo enostavno vračilno dobo;
53. je seznanjen z zadnjim poročilom Računskega sodišča o stroškovni učinkovitosti naložb kohezijske politike v energetske učinkovitost; izpostavlja priporočilo tega sodišča o uporabi preglednih in strožjih izbirnih meril tako za projekte na ravni EU kot tudi na ravni držav članic; se strinja s sklepom sodišča, da je treba z merili za presojo, ki se uporabljajo za odločitve o naložbi, jasneje in natančneje določeno, kako se bodo obravnavali vidiki energetske učinkovitosti;
54. vendar ugotavlja, da je presoja Računskega sodišča precej omejevalna v smislu vzorca in vračilne dobe; poudarja, da je kohezijska politika celostna politika in da je zato treba pri presoji projektov sprejeti celosten pristop, ki temelji na analizi stroškov v življenjskem ciklu;

Pomen gradbenega sektorja

55. poudarja, da je poraba energije v stavbah v letu 2010 predstavljala največji delež skupne končne porabe energije v EU – 40 %, od tega 26,7 % v gospodinjstvih –, ter da je ta poraba povzročila 36 % emisij CO₂ v Uniji; obžaluje, da večina držav članic ne izkorišča v celoti možnosti za energijske prihranke pri stavbah; poziva Komisijo, naj ugotovi, kako bi lahko pospešila prizadevanja za zagotovitev, da najpomembnejše možnosti za

energijske prihranke ne bi ostale neizkoriščene, tako da predlaga jasne cilje za porabo energije v stavbah v državah članicah;

56. opozarja, da imajo stavbe 40-letni naravni cikel prenove in da so tehnologije za varčevanje z energijo v tem sektorju dobro razvite, kar pomeni, da večina ovir za popoln izkoristek možnosti za energijske prihranke ni tehnične narave; poudarja, da imajo tudi zaradi narave projektov prenove za boljšo energetske učinkovitost, ki so pogosto manj prepoznavni, manjši in jih je težje združevati, evropski strukturni in investicijski skladi ključno vlogo pri zagotavljanju sredstev, potrebnih za premostitev teh ovir;
57. ugotavlja, da možnosti za energijske prihranke, ki so v veliki meri odvisne od stanja obstoječih stavb, niso enakomerno razporejene po državah članicah in regijah; poziva države članice, naj izboljšajo opredelitev „dostojnega stanovanja“, da bi vključevala standarde energetske učinkovitosti;
58. poudarja, da so potrebne javne naložbe v energetske učinkovitost stavb predvsem v najmanj razvitih regijah in v državah članicah, ki so prejemnice sredstev kohezijske politike, kjer je veliko možnosti za zmanjšano porabo energije s stroškovno učinkovitimi ukrepi;
59. spodbuja države članice, naj kar najbolj izkoristijo nacionalne in regionalne programe in tako zagotovijo, da se pri zasnovi novih stavb predvidi visoka stopnja energetske učinkovitosti in da se slednja prenese tudi na obstoječe stavbe (naknadna prenova), pri čemer je treba upoštevati tudi stanovanjske stavbe za gospodinjstva z nizkimi dohodki;
60. ugotavlja, da so v podeželskih in oddaljenih območjih idealni pogoji za uporabo učinkovitih oblik decentralizirane proizvodnje energije, ki bi zmanjšala izgube energije pri prenosu električne energije na dolge razdalje;
61. poziva pristojne javne organe, naj pospešijo obnovo stavb, ki jih imajo v lasti, in sicer s sredstvi kohezijske politike, da tako zagotovijo potreben vzvod in dajejo zgled;
62. poziva države članice, naj posebno pozornost namenijo težavam, ki nastajajo pri skupnem lastništvu večdružinskih stanovanjskih stavb in predstavljajo velik problem zastonjkarstva;
63. poziva Komisijo, naj krepí ozaveščenost o dejanskih možnostih za temeljito prenavo in postopno temeljito prenavo obstoječih stavb, s tem da podpira države članice in regije pri pripravi strategij za prenavo; priporoča, da se te strategije oblikujejo vzporedno s predlogi za operativne programe in da se osredotočijo na vključitev uporabe inovativnih finančnih instrumentov ter vključijo okvirni mejniki, s tem pa okrepi zaupanje vlagateljev;
64. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in Odboru regij.

OBRAZLOŽITEV

Prednosti energetske učinkovitosti, ki so v EU že dolgo priznane, so v središču strategije EU za pametno, trajnostno in vključujočo rast. Vendar se EU sooča s hudim izzivom, kako izpolniti cilj zmanjšanja skupne porabe energije za 20 % do leta 2020, pri čemer bi politike, ki spodbujajo energetske učinkovitost, lahko imele in bi morale imeti večjo vlogo. Izboljšanje energetske učinkovitosti je odločilno za evropsko konkurenčnost in je v boju proti podnebnim spremembam možnost, ki bi bila ugodna za vse. Vlaganje v ukrepe za energetske učinkovitost lahko prinese takojšnje in oprijemljive koristi za gospodinjstva in podjetja, kot so nižji stroški, ustvarjanje zaposlitvenih priložnosti in rast, pa tudi spodbuda k prehodu v nizkoogljično gospodarstvo.

Ker je kohezijska politika eden od glavnih virov podpore zato, da bi se EU vrnila na pravo pot, da doseže cilj energetske učinkovitosti, se je Komisija na ta izziv odzvala tako, da je za naslednje programsko obdobje (2014–2020) predlagala skoraj podvojitev deleža proračuna kohezijske politike, ki je namenjen izdatkom, povezanim s podnebjem, vključno z energetske učinkovitostjo. Večja finančna zaveza, trdnejši položaj v prihodnjih zakonodajnih besedilih (tematska osredotočenost) in jasna vloga ukrepov za energetske učinkovitost znotraj izvedbenih postopkov (operativni programi) so trije stebri podpore za prihodnost ukrepov za energetske učinkovitost v okviru kohezijske politike.

Komisija je že poudarila, da večja energetska učinkovitost zahteva predvsem večja prizadevanja na področju učinkovitejšega prevoza ter učinkovitejših stanovanj in stavb, torej na področjih, kjer imajo javni organi, predvsem na regionalni in lokalni ravni, odločilno vlogo. Glede na to poročevalka v tem poročilu predlaga neposredne ukrepe za zagotovitev, da sektor z največjim potencialom prihranka energije ne bi ostal neizkoriščen v prihodnjem programskem obdobju 2014–2020.

Medtem ko pogajanja o splošnem večletnem obsegu proračuna EU še potekajo, je izredno pomembno, da se državam članicam znova sporoči, kako zelo pomembno je, da se zavzemajo za dovolj velik proračun za kohezijsko politiko. Samo z okrepljenim finančnim vložkom bo Evropa uspela izpolniti cilje na področju energetske učinkovitosti. Pogajalska skupina Parlamenta za pogajanja o ESRR poskuša tudi zagotoviti, da bo večji delež sredstev ESRR namenjen energetske učinkovitosti v vseh vrstah regij. Zato želi poročevalka s tem poročilom prispevati k razpravi o pomenu energetske učinkovitosti z oceno trenutnih rezultatov ukrepov kohezijske politike, usmerjenih v energetske učinkovitost, in s predlogi za vrsto priporočil za krepitev učinka ukrepov v prihodnjem programskem obdobju.

S poročilom se prevzema tudi naloga pojasniti, kako združljivi so prepleteni evropski, nacionalni in regionalni cilji ter cilji kohezijske politike s cilji energetske učinkovitosti.

Predsedstvo v zadnjem zbirnem poročilu predsedstva Sveta o izvajanju evropskega semestra z dne 4. marca 2013 ugotavlja, da pripombe nacionalnih delegacij glede energetske učinkovitosti kažejo, da so „*dejavniki, ki negativno vplivajo na njen razvoj bolj praktični kot regulativni ter da mednje spadajo nezadostne informacije in finančne spodbude, pomanjkanje prepoznavnosti energetske učinkovitosti in neustrezno izvajanje veljavne zakonodaje*“.

Ob upoštevanju zadnjega zbirnega poročila Sveta so v tem poročilu tudi skrbno preučena in razčlenjena vprašanja, ki so bila izpostavljena v zadnjem poročilu Računskega sodišča o stroškovni učinkovitosti instrumentov kohezijske politike na področju energetske učinkovitosti¹, pa tudi prihodnje strateško poročilo Komisije o izvajanju programov v obdobju 2007–2013 (ki naj bi bilo objavljeno do konca marca 2013).

---

¹ <http://eca.europa.eu/portal/pls/portal/docs/1/20590745.PDF>.

4.6.2013

MNENJE ODBORA ZA INDUSTRIJO, RAZISKAVE IN ENERGETIKO

za Odbor za regionalni razvoj

o izvajanju in vplivu ukrepov za energetska učinkovitost v okviru kohezijske politike (2013/2038(INI))

Pripravljaivec mnenja: Miloslav Ransdorf

POBUDE

Odbor za industrijo, raziskave in energetiko poziva Odbor za regionalni razvoj kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. opozarja, da je Parlament že sprejel poročilo o vlogi kohezijske politike EU in njenih akterjev pri izvajanju nove evropske energetske politike ter da to poročilo zajema tudi vprašanja energetske učinkovitosti;
2. poudarja, da bo kohezijska politika odigrala ključno vlogo pri izvajanju ukrepov, potrebnih za doseganje cilja Unije o 20-odstotnem prihranku primarne energije do leta 2020, in pri utiranju poti nadaljnjim izboljšavam na področju energetske učinkovitosti po tem datumu;
3. ugotavlja, da glavni cilj kohezijske politike ostaja zmanjševanje gospodarskih, socialnih in teritorialnih razlik med regijami, ter meni, da politika za izboljšanje energetske učinkovitosti ne bi smela ovirati uresničitve omenjenega cilja; poudarja, da zahtevajo morda nekatera izmed najrevnejših območij EU drugačne prednostne naloge in najprej potrebujejo vlaganja na drugih področjih; poudarja, da sta prilagodljivost in decentralizirano upravljanje sredstev na lokalni ravni glavni prednosti kohezijske politike;
4. poudarja, da naložbe v energetska učinkovitost prispevajo h gospodarski rasti, zaposlovanju, zlasti na lokalni in regionalni ravni, inovacijam, energetska neodvisnosti in zmanjšanju energetske revščine v gospodinjstvih, zaradi česar lahko pozitivno vplivajo na ekonomsko, socialno in teritorialno kohezijo; poudarja, da mora dodeljevanje sredstev temeljiti na načelih sorazmernosti ter stroškovne in gospodarske učinkovitosti ter ne sme povečati upravnih bremen;
5. poudarja, da sta birokracija in pomanjkanje jasnosti postopkov otežila dostop do

strukturnih skladov in Kohezijskega sklada ter akterje, ki najbolj potrebujejo sredstva iz teh skladov, odvrnila od kandidiranja zanje; zato podpira poenostavitev pravil in postopkov, odpravo birokratskih ovir in večjo prilagodljivost pri dodeljevanju teh sredstev na ravni EU in na nacionalni ravni; meni, da bo poenostavitev prispevala k učinkovitemu dodeljevanju sredstev, višji stopnji črpanja, manjšemu številu napak in krajšim obdobjem izplačila, najrevnejšim državam članicam in regijam pa omogočila, da bodo lahko v celoti izkoristile finančne instrumente, ki so namenjeni za zmanjšanje razlik med regijami in državami; meni, da je treba doseči ravnovesje med poenostavitvijo in stabilnostjo pravil in postopkov;

6. poudarja, da države članice ne bi smele čakati do končnega roka za uveljavitev Direktive 2010/31/ES, ampak bi morale vlagati v razvoj novih in energetsko učinkovitejših materialov in tehnologij za namene ustvarjanja delovnih mest, oživitve industrije in večje konkurenčnosti regij EU;
7. poudarja, da so v okviru pobud JESSICA in ELENA za naložbe v trajnostne energetske vire na lokalni ravni na voljo potencialne koristi za pomoč mestom in regijam pri uvajanju izvedljivih naložbenih projektov na področju energetske učinkovitosti, ter poziva k spodbujanju teh pobud;
8. meni, da je najpomembnejše, da se s strukturnimi skladi, Kohezijskim skladom ter drugimi finančnimi instrumenti in instrumenti z učinkom vzvoda financira energetska učinkovitost, zlasti v stanovanjskem sektorju; poziva Komisijo in države članice, naj posredujejo jasne in lahko dostopne informacije o finančnih instrumentih, spodbudah, donacijah in posojilih, ki so na voljo za podporo projektom energetske učinkovitosti;
9. poudarja pomen vključitve razsežnosti energetske učinkovitosti v strategije za raziskave in inovacije za pametno specializacijo, ki jih bodo države članice in regije morale pripraviti za dostop do sredstev za inovacije v okviru prihodnje kohezijske politike;
10. izraža skrb zaradi nedavnih dogodkih v državah, kot je Bolgarija, kjer so visoke cene energije povzročile socialne nemire, ter poziva k ciljno usmerjenim ukrepom za dostopno energijo za vse državljane;
11. poudarja zlasti možne družbene koristi vlaganj v energetsko učinkovitost, ki lahko pripomorejo k nižjim računom za energijo potrošnikov;
12. posebej poudarja možne energetske prihranke javnih in stanovanjskih zgradb, ki predstavljajo 40 odstotkov končne porabe energije v Uniji, in poziva države članice k hitremu sprejetju dolgoročne strategije po letu 2020 za pridobivanje vlaganj za prenovo stanovanjskih in poslovnih zgradb za izboljšanje energetske učinkovitosti stavbnih fondov, kot določa Direktiva 2012/27/EU;
13. opozarja, da morajo biti do 31. decembra 2020 vse nove stavbe skoraj nič energijske, nove stavbe, ki so v javni lasti ali javni rabi, pa morajo biti skoraj nič energijske dve leti pred tem datumom; zato poziva države članice, naj pospešijo oblikovanje nacionalnih programov za povečanje števila skoraj nič energijskih stavb in uvedejo določbe za opredelitev takšnih stavb, ki naj odražajo stanje na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni na tem področju;

14. poudarja pomen kohezijske politike in njej dodeljenih finančnih sredstev za popoln razvoj pametnih omrežij in inteligentnih mrež, ki prinašajo učinkovitejše energetske sisteme v vseh regijah ter s tem manjšo porabo energije in manjšo energetska izgubo;
15. poziva Komisijo, naj državam članicam pomaga izboljšati njihove upravne zmogljivosti in informativne kanale, da bi dosegle boljše ciljno usmerjanje obstoječih sredstev; poziva države članice k polni uporabi strukturnih in kohezijskih skladov za spodbujanje naložb za izboljšanje energetske učinkovitosti;
16. poziva države članice, naj omogočijo lažje ustanavljanje finančnih mehanizmov za izboljšanje ukrepov energetske učinkovitosti, ki bi v skladu z Direktivo 2012/27/EU čim bolj povečali učinek financiranja iz različnih virov; poziva Komisijo, naj državam članicam pomaga pri oblikovanju finančnih mehanizmov in pri izmenjavi najboljših praks med nacionalnimi ali regionalnimi oblastmi ali organi;
17. poziva države članice, naj začnejo s kampanjami za obveščanje o koristih večje energetske učinkovitosti stanovanjskih stavb z vidika udobja in nižjih računov za storitve; istočasno opozarja, da so ukrepi za povečanje energetske učinkovitosti najbolj učinkoviti, kadar zadevajo stavbe in ne posameznih enot slednjih (npr. stanovanj);
18. je zaskrbljen zaradi nedavnih ugotovitev Računskega sodišča, ki kažejo na stroškovno neučinkovitost vlaganj kohezijske politike v energetska učinkovitost, kar je posledica nepravilnega izvajanja in nepravilne uporabe temu namenjenih sredstev;
19. poziva Komisijo k takojšnjemu izvajanju priporočil Računskega sodišča, da mora biti financiranje ukrepov za energetska učinkovitost v okviru kohezijske politike v skladu s pravilno oceno potreb, treba ga je redno spremljati, uporabljati primerljive kazalce uspešnosti, pregledna merila za izbor projektov in standardne stroške naložbe na enoto energije, ki naj bi se prihranila z najdaljšo sprejemljivo enostavno vračilno dobo.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	30.5.2013
Izid končnega glasovanja	+: 42 -: 2 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Amelia Andersdotter, Josefa Andrés Barea, Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Fabrizio Bertot, Reinhard Bütikofer, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Vicky Ford, Adam Gierek, Norbert Glante, Jacky Hénin, Kent Johansson, Romana Jordan, Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Judith A. Merkies, Jaroslav Paška, Vittorio Prodi, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Jens Rohde, Paul Rübig, Amalia Sartori, Salvador Sedó i Alabart, Patrizia Toia, Catherine Trautmann, Ioanis A. Cukalas (Ioannis A. Tsoukalas), Claude Turmes, Vladimir Uručev (Vladimir Urutchev), Adina-Ioana Vălean, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Ioan Enciu, Elisabetta Gardini, Roger Helmer, Jolanta Emilia Hibner, Yannick Jadot, Seán Kelly, Vladimír Remek

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	10.7.2013
Izid končnega glasovanja	+: 37 -: 2 0: 6
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Catherine Bearder, Jean-Jacob Bicep, Victor Boștinaru, John Bufton, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Vincenzo Iovine, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva Kekuš, Constanze Angela Krehl, Jacek Olgierd Kurski, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Vladimír Maňka, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Younous Omarjee, Markus Pieper, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Andrea Cozzolino, Karima Delli, Cornelia Ernst, Ivars Godmanis, Lena Kolarska-Bobińska, James Nicholson, Elisabeth Schroedter, Evžen Tošenovský